הלכה · משנה תורה · מפרשים · יד איתן · ספר נזיקין

יד איתן על משנה תורה, הלכות גניבה

רבי אברהם משכיל לאיתן

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יד איתן על משנה תורה, הלכות גניבה

רבי אברהם משכיל לאיתן

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יד-איתן-על-משנה-תורה-הלכות-גניבה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה 38-202611162349v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ז 4
הלכה ח 4
הלכה טו 4
פרק ב 4
הלכה א 4
הלכה ו 4
פרק ג 5
הלכה ד 5
הלכה יא 5
הלכה טו 5
פרק ח 5
הלכה יח 5

פרק א

הלכה ז

היתה א"א שאין לה לשלם הרי הכפל עליה חוב עד שתתגרש. כתב הה"מ ונראה מדבריו ז"ל שגובין הקרן, כוונתו כשהגניבה קיימא אבל אבדה הכל עליה חוב ומבואר הוא בפ' החובל (בבא קמא דף פ"ז) בדין החבלה ע"כ. ויותר מזה מבואר להדיא פ"ק דמציעא (דף י' ע"ב) האומר לאשה ועבד צאו וגנבו לי דלאו בני חיובא נינהו. ועיין מרדכי פ"ח דב"ק ובהגהת מיי' מהלכות חובל:

הלכה ח

קטן שגנב וכו'. באו"ח סי' שמ"ג ובחו"מ סי' שמ"ט כתב דחייב לצאת ידי שמים. ויש לה"ר מספ"ה דשבת גבי יאשיהו שהחזיר מה שדן מבן שמונה כו':

הלכה טו

מי שגנב כלי ושברו כו' אם רצו הבעלים ליטול הכלי השבור וישלם להם הפחת והכפל שומעין להם. מה שהקשו ע"ז הלח"מ ומהרש"ל כתבתי ליישב בהל' גזילה:

פרק ב

הלכה א

עי' לח"מ כאן ורפ"ח מהל' נ"מ ובתוי"ט ספ"ד דב"מ, ועיין תוספות דב"ק (דף ס"ז ע"ב) ד"ה אין כ"י ובדברי רבינו בפרק דלעיל ודו"ק:

הלכה ו

גנב טבח ומכר ואח"כ הקדיש משלם תשלומי ד' וה' כו' בד"א כשהקדיש אחר יאוש אבל קודם יאוש אינו קדוש כו'. כתב הה"מ דרבינו דלא כתב דאם הקדישו לבדק הבית משלם ד' וה' ס"ל דמתני' פליגא אברייתא בפ' מרובה ופוטרת אף אם הקדיש לבה"ב ויש לי לה"ר לזה מהא דאמר (דף ע"ז ע"ב) דקדשים ליתנהו במכירה דכי מזבן הקדשים לא הוי מכירה. ואם איתא דמיחייב בשהקדיש לבדה"ב משום דהוי כמכירה לשמים א"כ משכחת מכירה בקדשים של מזבח כגון שהקדישן הגנב לבדה"ב דקי"ל דבדה"ב חל על קדשי מזבח כמש"כ בהל' ערכין. ועוד איתא להדיא כן בירושלמי וכ"כ במלחמות פרק הגוזל בתרא:

פרק ג

הלכה ד

ואם אין גניבה אין טביחה כו'. עי' לח"מ פ"א דשאלה:

הלכה יא

הגנב אם אין לו לא קרקע ולא מטלטלין בית דין מוכרין אותו ונותנין דמיו לניזק. כתב בהגהות דאיתא בערכין אין ע"ע נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג ובזמן הזה אינו נמכר בגניבתו וכ"כ הטח"מ סי' שמ"ח ע"ש. ורבינו שלא כתב זה כאן הוא מפני שכתבו בספ"א מהל' עבדים ע"ש והוא מהש"ס דספ"ג דקידושין:

הלכה טו

גנב ונמכר וחזר וגנב אם לשני גנב ה"ז נמכר פעם ב' כו'. רבינו ז"ל ע"כ מפרש כפירש"י בפ"ק דקידושין אהא דאמר כאן באדם א' כאן בשני ב"א דבאדם א' אינו נמכר ונשנה ובשני ב"א נמכר ונשנה. ויש להביא סיוע לפירש"י ורבינו מספ"ב דסוטה:

פרק ח

הלכה יח

הסיטון מקנח את מידותיו אחת לשלשים יום ובעה"ב אחת לי"ב חודש. מה שתמה כאן הכ"מ דלמה פסק רבינו דלא כרשב"ג דאמר חילוף הדברים דהא קי"ל כ"מ ששנה ר"ג במשנתנו הלכה כמותו תירצו בב"י בח"מ סי' רל"א דשאני הכא דמסתבר טעמיה דת"ק. ובלא"ה לא קשה דרבינו לא ס"ל ההוא כללא כדמוכח בכמה דוכתי וכמש"כ התוי"ט והבאתיו בהל' ע"ז: